

delse af det sjette Bud, var bleven afsat fra sit Embede og straks havde forladt Sognet sammen med sin Familie.

Torben kastede sig tilbage i Stolen og lagde Armene over Brystet.

»Det var som Pokker!« tænkte han højt.

Løvrigt huskede han nu godt, at der allerede forinden han rejste hjemmefra var gaaet sære Rygter om Mads Vestrups Sindstilstand. Hans Godsskriver havde ogsaa senere engang i en Efterskrift til en af sine Ugeberetninger omtalt et Optrin i Favsing Kirke, hvor det mærkværdige Menneske midt under sin Præken var kommen til at hulke saa voldsomt, at det havde været uhyggeligt for alle Tilstedeværende. Her kom altsaa Forklaringen!

Han tog igen Avisen, og da han nu læste Meddelelsen anden Gang, virkede den forstemmende paa ham.

»Stor Præsteskandale i Jylland — En Helvedsprædikant paa gale Veje — Interviews med Beboerne — Hvad der skete bag Høstakken,« stod der i brøllende Overskrifter. Hele Dagspressens Støverkobbøl var sluppet løs paa den arme Mand, der aabenbart i Fortumlelse var flygtet fra Hus og Hjem og nu stod paa bar Bakke med en syg Kone og en Flok smaa Børn.

Han rejste sig op og slængede Avisen fra sig. Han